Ч. 83. Четвер 25 (12) цьвітня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Цїсар в Празї. — Справа угоди. — З Угорщини. — З угорского сойму. — Події в Росиї.

Вчера при дуже гарній погодї відбув Цїсар перегляд войска прагскої залоги. Бурмістр місцевости Дейвиці виголосив до Цїсаря промову, на котру Монарх відповів по чески. — По полудни взяв Цїсар участь в торжестві положеня угольного каменя під будову закладу для темних, фундациї дра Кляра, а відтак удав ся до будинку краєвої ради культурної Чехії, де повитали Монарха маршалок кн. Лобковиц, мінїстер рільництва ґр. Аверсперґ, президент ради культурної кн. Фердинанд Лобковиц і президент обох секций: ческої пос. Пражек і нїмецкої пос. Шрайнер та богато инших осіб. На промову президента і обох президентів секцийних відповів Цїсар по чески і нїмецки, висказуючи вдоволенє з причини успішної дїяльности ради культурної і впевнюючи, що й на дальше буде підпирати стремленя тої институциї. По огляненю вистави ради культурної відвідав Цїсар дім для бідних опущених дїтий і повернув відтак на Градчин. — „Narodni Politika" доносить, що безпосередно по від'їздї Цїсаря на виразне зарядженє Монарха буде перебудований замок на Градчинї.

Редактор часописи „Budapesti Hirlap" мав розмову в справі заяви бар. Бека з одною личностию, котра в справі угодовій має безусловно рішаючий голос. Та личність заявила, що з заяви бар. Бека і мінїстра Кошута виходить ясно, що наміром обох правительств єсть заключити угоду на рік 1917 і що та угода буде заключена. Що до часу по році 1917 то обосторонні предложеня творять саме предмет дальших переговорів. Коли взагалї заяви обох мінїстрів трохи ріжнять ся, то ті ріжницї лиш мнимі, в самій справі обі сторони годять ся вповні.

На вчерашнім засїданю угорского сойму ведено дальше подрібну дискусию над шкільним законом і внесено численні поправки. Мінїстер просьвіти ґр. Аппоній заявив ся против всїх поправок, з виїмком одної, жадаючої, аби в школах з немадярским язиком викладовим всї ті дїти побирали науку в мадярскім язицї, котрих родичі або опікуни будуть того домагати ся. Бесїдник висказав пересьвідченє, що за кілька лїт при помочи родичів і опікунів дїтий будуть винищені на Угорщинї всї непатриотичні школи, або иншими словами: всї немадярскі школи будуть змадяризовані. — В голосованю принято всї параґрафи закона, а відкинено всї поправки, з виїмком одної вже наведеної, на котру згодив ся ґр. Аппоний. Відкинено також поправку посла Бозокіого, котрий домагав ся, аби у всїх школах народних на Угорщинї заведено мадярский язик яко викладовий, а лише щоби в першій і другій клясї, о скілько дїти не уміють по мадярски вільно було уживати рідного язика. Вна слідок відкиненя тої поправки пос. Бозокій виступив з партиї независимости і з коалїциї, а в листї повідомляючім своє виступленє мінїстра Кошута заявив, що национальне питанє на Угорщинї єсть для угорскої держави більше небезпечне як спільність Угорщини з Австриєю.

На послїднім засїданю прускаго сойму пос. Прашма з центра заявив ся против кольонїзацийної полїтики в Познанщинї і західних Прусах. Мінїстер Арнім заявив, що пруске правительство мусїло розпочати противпольску полїтику, видячи, що довголїтні заходи зробити Поляків добрими нїмецкими горожанами полишились безуспішними. З огляду на те правительство не заверне з дороги, на яку тепер ступило. Вільно-консерватисти поставили внесенє, в котрім жадають 1) удержаня в Познанщинї і в західних Прусах нїмецкої земельної власности в нїмецких руках. 2) сильнїйшого, чим до тепер, переведеня кольонїзациї, 3) у-

3)

Під Седаном.

Епізод з нїмецко-французскої війни.

(Дальше).

Гранати перестали падати. Нїмцї занехали бомбардованє Базель, побоюючись імовірно о своїх, котрі вже заняли були місточко. Зате від кількох хвиль чула навкруги себе жужанє і свист кульок — той нестерпний бренькіт великих мух, про який їй оповідали і котрий пізнавала тепер. Далеко дрожав і клекотів такий якийсь хаос перемагаючих ся скаженостий, що в їх дикім розгарі тонув і для уха гинув різкий лопіт карабінових вистрілів.

Завертаючи від рога одного дому, Генриєта почула коло свого уха якесь здавлене зойкненє а в слїд за тим осипав ся тинк зі стїни. Кулька очивидячки отерла ся в перелетї о мур. Генриєта зблїдла і станула на місци. А заки вспіла поміркувати, чи знайде досить сил, аби йти дальше, почула глухий удар в чоло немов молотком. Приголомшена впала на колїна. Друга кулька, відбивши ся від муру, муснула єї понад ліву брову, лишаючи по собі глубокий шрам. Коли вхопила ся рукою за чоло, кров була на долонях. Однак під пальцями чула череп цїлий, неушкоджений. І немов додаючи собі відваги, сказала голосно:

— Нї, то нїчо.... певно нїчо... Чейже я не злякла ся... О, зовсїм нї!

Говорила правду. Сейчас піднесла ся і ступала дальше серед кульок з необережностию людини, яка перемогла себе і вже анї міркує, анї дбає про своє житє. Не старала ся навіть шукати охорони, йшла випрямлена, з піднесеною головою, приспішуючи крок лише о стілько, щоби чим скорше станути при метї. Довкола неї перемагали ся ворожі кулї, смерть з двайцять може разів окрутила ся довкола неї о волос, але она навіть не здогадувала ся того. Ішла легенько, а живість єї рухів немов їй помагали. Була така гнучка та дрібненька посеред страшенної грози небезпек, що їм висмикувала ся.

Вкінци добила ся до Базель. Пустила ся серединою поля вкритого люцерною, щоби видобутись на широку дорогу, що вела просто крізь місто. Входячи на сю дорогу, пізнала на право, як о кількасот кроків, горів єї власний дім. Полуміни на сонци не було видко, але дах завалив ся до половини, а з вікон видирали ся клуби чорного диму. Тодї стала бічи що сил, аж духу їй не ставало.

Від осьмої години находив ся там Вайс, замкнений, відтятий від войск, котрі завернули ся. Комунїкация з Седаном стала ся в одну мить неможливою, бо Баварцї, висипавши ся в одній хвили крізь парк Мінтівілїє, сейчас перетяли лінію відвороту. Лишившись сам один, зі своєю рушницею та останком набоїв в кабзї, Вайс стояв задуманий серед комнати, коли нараз замітив перед дверми свого дому громадку вояків, що подібно як і він остались позаду і відтяті від своїх товаришів глядали очима якої-небудь опори, щоби бодай як найдорожше продати своє житє. Швидко зійшов з поверха і відсунув у дверех засуви. Від сеї хвилї дім мав залогу, зложену з капітана, капраля та осьмох рядових — всї розгорячені, розярені і анї думали піддати ся.

— Дивіть но, і Ваврик тут? — кликнув Вайс здивований, замітивши між вояками великого, кощавого хлопа, що мав в руцї карабін, захоплений котромусь з погибших. Той Ваврик, в шараварах і блюзї зі синього сукна, був помічником огородника в сусїдстві, мав около 30 лїт, а недавно стратив матїр і жінку, котрі забрала єму гнила горячка.

— Чомуж би я не мав тут бути? — відповів Ваврик. — Лишив ся менї тільки отсей кадовб при душі, отже радо можу єго віддати. А впрочім знаєте, мене се бавить, бо стріляю незле, а все то тїшить, коли за кождим разом задре ноги один з драбів!

Тимчасом капітан і капраль вже оглянули цїлу домівку. Нема що робити на долї; обмежили ся лише до того, що присунули до дверий та вікон меблї, аби як найсильнїйше забарикадуватись. Головну оборону розміщено в трех малих комнатках на поверсї і під дахом. Не понехано також забезпечитись тим способом, що матерацами попідтикано жалюзиї у вікнах і лише денеде полишено отвори до стріляня. Вихиливши ся крізь один з таких отворів, щоб оглянути околичну позицию, капітан почув дитину, що заходилась від плачу.

— Що се? — спитав.

В сусїдній фарбярни Вайс пізнав недужого Карольска, що серед горячки хотів пити і кликав розпучливо матери. Однак мати не могла вже єму відповісти: лежала розтягнена

правильненя орґанізациї кольонізацийних властий. На тім наради перервано.

Як з Петербурга доносять на вчерашнім засїданю Думи зложили Поляки на руки президента Ґоловина внесене в справі автономії польского Королївства разом з виготовленим польским Колом автономічним статутом, о чім президент повідомив Думу додаючи, що внескодавцї просять о відослане внесеня і статута до комісиї 33-х. Против принятя внесеня Поляків запротестував один лише Пуришкевич. — Президент Думи Ґоловин був вчера принятий на авдиенциї у царя. Цар дуже ласкаво вислухав мемориялу о дотеперішних працях Думи і висказав надію, що буде она успішно працювати разом з кабінетом.— В Лодзи повтаряють ся безнастанно напади і убийства. Вчера незвістні люди напали на віз, котрим податкові урядники везли 4.900 рублів і зрабували ті гроші. При стрілянинї потерпіло 6 напастників тяжкі рани. Прочі напастники утікли.— Президент кабінету Столипин приймив вчера депутацию послів до Думи з округів жидівських, котрі просили о зарядженя, аби не допустити до погромів в часї Великодних сьвят. Столипин впевнив депутацию, що видав строгі зарядженя на случай, коли би мали проявити ся забуреня.

Новинки.

Львів, дня 24-го цьвітня 1907.

— Надане презенти. Ц. к. Намістництво запрезентувало о. Николая Клюка, адміністратора гр.-кат. парохії в Горянцї на опорожнену гр.-кат. парохію regiae collationis в Гвіздци.

— Значна крадїж цїнних паперів. Львівска полиция одержала оногди телеґрафічне повідомлене з Нового Їчина (Neutitschein), що невислїджений доси злодїй допустив ся там значної крадежі цїнних паперів на шкоду банкира Грабовеця. Злодїй забрав именно: 4 листи гіпотечні австрийскі по 1000 К, 6 листів австр. ренти короновой по 100 К, 6 листів австр. ренти короновой по 200 К, 11 штук маєвої ренти по 2000 К і 33 штук по 200 К, 4 шлескі листи кредитові по 1000 зр. а 12 по 100 К., 7 штук лютової ренти по 100 зр. і 13 штук ренти сїчневої по 200 К. Шкода виносить разом 34.700 корон.

— Арештоване дефравданта. На телеґрафічне поручене конзуляту в Ясах арештовано оногди в однім з каварень якогось Саламона Ляйнванда, румуньского пiдданого, котрий будучи занятий яко книговодець в однім з банків в Ясах, спроневірив там 7000 левів (корон) і втїк до Черновець, де забавляв ся весело в однім з нічних нор. Полїция зловила его і віддала его до слїдчого арешту, звідки відставлять его до границї, де буде віддани властям румуньским.

— Самоубийства гузарів. З Черновець доносять: Дня 20 с. м. о 7 год. рано відобрав собі житє вистрілом з кавалерийского карабіна Франц Герцт, капраль 10 полку гузарів. Даючого ще лиш слабі ознаки житя, перевезено его з касарні до ґарнізонового шпиталю, де мимо скорої помочи помер о 10 год. рано. — З Будапешту доносять знов до „Fremdenbl.", що там відобрав собі житє гузар Кон задлятого, що над ним страшне збиткував ся вахмайстер Кун. Бідний гузар жалував ся, що на цїлім тїлї має рани і не може їздити на кони, мимо того вахмайстер змусив его їздити навіть без сїдла. Кон був вже давнїйше хорий на кишки і перебув тяжку операцию, а в наслїдок страшно напружаючої служби, до якої вахмайстор его змушував, давна хороба відозвала ся, а то все змусило нещасливого відобрати собі житє. Комендант полку Архікн. Йосиф казав на домовинї нещасливого зложити вінець від себе.

— Загадочне щезнене. До одного з львівських готелїв заїхали сими днями дві ґувернантки Нїмкинї з Більська, 23-лїтна Емілія М. і 21-лїтна Анна Б. Вчера мали обі їхати на посади, одна до Бродів а друга до Перемишля. Перед від'їздом запросили своїтоваришки перебуваючі у Львові, щоби вийшли до них на дворець. Тимчасом в послїдній хвили розписали до тих товаришок листи, доносячи їм, що мусять відобрати собі житє. Залярмовані тою вістю товаришки пішли до готелю, а там їм сказали, що обі ґувернантки заплатили рахунок, грубші пакунки вислали назад до Більска до родичів, а самі вийшли, полишивши ручні пакунки і богато дрібничок. Що стало ся з ними, й доси не знати. Повідомлена о тім полиция не могла їх доси відшукати.

— Нещасливі пригоди. В недїлю вечером о 10 год. поїзд товаровий їдучий до Староннви переїхав пересувача ваґонів Беднарского і роздер его на кусні. Нещасливий полишив жінку і двоє дїтий. — Подібна пригода стала ся ві второк о 11 год. перед полуднем на двірци в Чернівцях. Там зіставляли ваґони поїзду товарового, а помічничий кондуктор Александер Костинюк увійшов межи ваґони, щоби їх сполучити. Зробивши то, не встиг борзо вискочити. Машина, пересуваюча вози, вдарила з заду об вози, а Костинюк стоячи між ваґонами стратив рівновагу і впав поміж стовчаки, котрі роздушили єму груди. Нещасливого ледви ще живого вдвезли до дому. — В Шарльотенбурзі коло Берлина знов стала ся дня 20 с. м. така пригода: Там побудовано нову фабрику, а комісия будівнича зложена з радника будівництва Лїдґе і полїцийного поручника Генца оглядала єї. Комісию обводив по будинку директор фабрики Блюм. Підчас того коли всї три переходили попід тяжкі зелїзні двері до підсуваня, що важать кілька сотнарів, двері, що були, видко, зле завішені, урвали ся нараз і придушили собою всїх трох. Щасте ще, що на земли під дверми лежав якийсь клец, а то, двері були би всїх трох роздушили. А все-таки всї три тяжко ранені, а найтяжше поручник полїциї, котрому двері провалили голову так страшно, що ледви ще живого винесено з фабрики; Блюмова і Лїдґова двері лиш ноги поломили і покалїчили цїле тїло.

— З „Труда". Отсим подаємо до ласкавої відомости Вп. членів і прихильників нашого стоваришеня, що в сальоні мод завели ми поважні зміни в хосен купуючих і так: Управу сего відділу поручили ми спосібній модистцї, розширили робітнї капелюхів, постарали ся о добірний товар найновійшої моди, а цїну виробів примінили ми до наших обставин. Внаслїдок того єсьмо нинї в можности так цїною як також також виробами вдоволити найширші круги нашої суспільности. Маємо вже богату і гарну колекцию капелюхів так париских моделїв, як також власного виробу для пань старших і молодших в цїні почавши від 8 кор. аж до 50 кор. Дїточі капелюхи від 1 кор. 60 сот. почавши. Служимо також найновійшими моделями віденьскими. — Приймаємо перерібки і убраня капелюхів, а числити будемо за роботу по 2 до 4 кор. Надїючись численних відвідин нашого сальону мод і поручаючи наші вироби до закупна, остаємо все до услуги готові *Дирекция жіночої спілки промислової „Труд"*.

— З Калуша. Філїя руского тов-а педаґоґічного в Калуши отвирає від 1 мая с. р. безплатний курс приготовляючий до іспиту вступного до шкіл середних, для учеників шкіл народних. Зголошуючі ся повинні бути підготовлені; замісцеві можуть мати уміщене в тутешній бурсї Народного Дому. Зголошуватись до 1 мая у п. Курівцевої. — Дня 1 мая с. р. о 2 год. по полудни відбудуть ся довірочні збори тов-а педаґоґічного і тов-а Взаїмна Поміч гал. і бук. учителїв і учительок цїлого повіта в комнатах Народного Дому в Калуши. Просить ся всїх пп. членів точно явитись.

на улици з розваленою головою. На сей вид Вайс дрїгнув болїсно.

— То бідний хлопчина знапротив, — відповів — котрому ґранат убив матїр. Вже з годину так заводить...

— А, чорти би їх пороли! — воркнув Ваврик. Не повиннїж они за те солоно заплатити?

Доси самі лише заблукані кулї отирали ся о мур. Вайс і капітан в товаристві Ваврика та двох вояків вилїзли на піддаше, звідки могли лїпше пильнувати дороги. Бачили єї скісно до самої церковної площі. Тепер площа була вже в руках Баварців, однак они посували ся наперед з великим трудом і незвичайною обережностию. Відділ піхотинців, при розі одної улички спинював їх ще цїлу чверть години, пражучи таким завзятим огнем, що з убитих зробила ся гора. Аби можна з тою громадкою упорати ся та поступити дальше, треба було здобути насамперед дім, який стояв на розї. Якийсь час серед диму було там видко женщину, що з карабіном в руцї стріляла крізь вікно. То був дім пекаря; находили ся в нїм і вояки, забуті, перемішані з мешканцями. Здобуто дім. Роздав ся в нїм пекольний вереск, з сїний випала купа людий, що борикала ся зажерто з собою і заточила ся під противлежний мур. В тїй масї показали ся на хвилю перемішані разом одїж женщини, мужеска куртка, наїжене біле волосе... Відділ Баварців дав огню і кров бризнула аж під дах...

Нїмцї не знали милосердия; хто із спійманих мав оруже в руках а не належав до їх рядів, з тим розправляли ся в однїй хвили, як із злочинцем лишеним всяких людских прав. Супротив розпучливого опору місточка они лютили ся як скажені зьвірі, а великі страти, на які були виставлені від пятьох годин, скріпляли в них жажду страшної мести. І плили червоні струї, трупи перегороджували улицю, а де перехрещували ся дороги, лежали цїлі горбки мясива, з котрих видобували ся зойки. Надійшла хвиля, що кождий дім, здобутий такою скаженою боротьбою, ставав єя жертвою огню; одні кидали до середини горіючу солому, другі бігли з запаленими смолоскипами, инші зливали стїни нафтою. Незабаром цїлі улицї станули в огни; Базель палахкотїло одною великою полумінию.

В серединї місточка лишив ся тільки дім Вайса з замкненими віконницями, в грізній поставі цитаделї, що не має наміру піддати ся.

— Позір! Ось вже они! — гукнув голос капітана.

З піддаша і першого поверха блиснули два тонкі пасма сьвітел і трех Баварців, що посували ся здовж муру, вивинуло млинка. Инші усунули ся зараз і причаїли ся в ріжних заглубленях та кривинах улицї.

Розпочала ся облога дому; на єго передну стїну сипнула така злива олова, що здавало ся, немов ударила градова буря. В часї десятьох мінут тої сїканини тинк розлїтав ся на порох, однак страт не було нїяких. Аж коли оден з рядових, що находив ся з капітаном на піддашу, показав ся необережно в отворі, застряг нагло на місци, поцїлений кулею в чоло!

— Маєш, дїдьку, табаку! О одного меньше! — крикнув капітан. — Алеж стережіть ся, прошу вас, нема нас тут так богато, щоби давати ся убивати для іграшки!

Сам взяв до рук карабін і стріляв під ослоною віконницї. Однак найбільшої розкоші зазнавав тодї, коли приглядав ся рухам Ваврика. Той прикляк з цївкою свого карабіну, осадженого немов на ляветі, на зрубі вузкої щелини стрільного отвору і стріляв лише на певно, коли свою цїль добре углядїв. Наперед навіть заповідав предмет і успіх.

— Тепер тому синьому офіцирковн під ліве реберце... Грим! Вічная память!... Другому при нїм, що відскочив, тому великому сухареви, межи очи... Єсть!... Вічная память!.. А онтой з рудою бородою і кривим носом... Не подобав ся менї; в живіть єму! Кланяй ся там бабуси!

І за кождим вистрілом, назначений Нїмець падав на землю як підкошений бодак. А Ваврик стріляв і стріляв спокійно, з розвагою, не спішачись зовсїм. Впевнював, що роботи більше як сили і що за богато треба часу та муниції, щоби спрятати так усїх одного по другім.

(Дальше буде).

Телеґрами.

Прага 24 цьвітня. Прибув тут нині рано мінїстер просьвіти др. Мархет.

Прага 24 цьвітня. Прибули сюди вчера вочером мінїстри Пацак і Праде.

Триєст 24 цьвітня. Мінїстер торговлї др. Форжт прибув сюди, витаний на двірци намістником і бурмістром. Перед полуднем приймив мінїстер бурмістра на авдиєнциї, на котрій обговорювано справу скорої будови складів, портові роботи і инші. Відтак приймив мінїстер президию торговельно-промислової палати.

Льондон 24 цьвітня. „Tribuna" доносить: Хоч ще нїчого певного не звістно, здогадують ся що кольонїяльна конференция радить над справою утвореня з Бурів кінних баталїонів піхоти для служби в Трансвали і цїлій полудневій Африцї.

Мадрид 24 цьвітня. Одна з часописий доносить, що мінїстерство маринарки одержало від ґенерального капітана в Картаґенї телеґраму з донесенєм, що панує там джума і що 300 недужих на неї єсть в шпитали.

Вальпарайзо 24 цьвітня. Дають ся тут все відчувати досить сильні вульканічні потрясеня землї. В полудневім Чілї на місто Вальдівію упав густий дощ попелу.

Златоуст 24 цьвітня. Убито тут місцевого предсїдателя відділу союза русских людей Анїкеєва.

Тульон 24 цьвітня. Підчас пожежі арсеналу потерпіло 40 людий рани а між тим 3 дуже небезпечні. Огонь знищив 5 великих будинків.

Париж 24 цьвітня. Більша часть часописий займає ся подрібно пожежою в Тульонї і підносить, що занадто часто бувають там експльозиї і пожежі та инші катастрофи. Не можна просто позбути ся припущеня, що не розходить ся тут лиш о то само, що бувають случаї. Коли би навіть послїдної пожежі не викликала рука злочинця, то однак треба би сказати, що ті части пожежі суть доказом небувалої просто недбалости робітників і каридостойного браку надзору зі сторони орґанів покликаних до допильнованя безпечности. Мінїстер маринарки одержав телеґраму від префекта Тульону, в котрій сказано, що знайдений там льонт не повістає зовсїм в звязи з пожежою і що дотеперішний вислїд слїдства не дав основи припускати, що розходить ся тут о злочин.

Париж 24 цьвітня. Король Леопольд бельґійский, котрий мав дня 20 с. м. прибути до Парижа, аби відвідати президента републики, відложив свої відвідини на кілька днів. Причиною подорожи єго до Парижа єсть — як кажуть добре осьвідомлені круги — намір короля Леопольда відпродати Франциї державу Конґо.

Петербург 24 цьвітня. (П. А.) Президент мінїстрів Столипін вислав дня 23 с. м. до ґен. ґубернаторів і ґубернаторів та шефів округів полоси поселеня Жидів окружник, в котрім сказано: Одержую донесеня, що на великдень мають настати погроми. Я кріпко переконаний, що власти льокальні пороблять всякі зарядженя щоби не допустити до ніяких насильств і розпоряджаю, щоби для успокоєня населеня подано до публичної відомости, що всяка проба забуреня спокою буде сейчас здушена силою поліциї і войска. Не позваляю в теперішнім часї навіть на саму гадку о слабости адмінїстрациї; в силї адмінїстрациї добачую причину, що спокій вернув по селах. Населенє мусить бути переконане, що дотичні власти мають обовязок душити безпроволочно розрухи, позаяк самі будуть одвічальні на основі цілої строгости закона за наслїдки аґрарних розрухів і погромів вимірених против Жидів.

Севастополь 24 цьвітня. (П. А.) Дванайцять узброєних людий зрабовало вчера в бюрі курсовім стягнені з обігу білети кредитові в сумі 100.000 рублїв, а крім того 40.000 рублїв готівкою. Розбишаки втекли.

Петербург 24 цьвітня. Звіт комісиї, відчитаний вчера в Думі пос. Перґаментом, котрого віродостойність у всїх важнїйших точках признав помічник мінїстра Макаров, наводить случаї знущаня і нелюдского поступованя з вязнями в балтийских провінциях, котрі мусїли бути звістні властям адмінїстрацийним, прокураторови і полковникови жандармериї.

Господарство, промисл і торговля.

— **Стан засївів в Австриї.** В звіті мінїстерства рільництва про стан засївів в половинї цьвітня с. р. читаємо: По довгій лагідній осени наступила з початком грудня незвичайно остра зима з обильними снїгами у всїх краях монархиї. Особливо в горах упали такі величезні маси снїгу, яких від многих лїт не було, і лежали на північних склонах до початків цьвітня, а де-не-де єсть ще до нинї. В долинах по розтопах наступили нові снїги. Снїг упав переважно на отверту, незамерзлу землю, наслїдком чого подекуди озимина вимерзла і намножили ся миши. Друга половина марця і початок цьвітня були по більшій части лагідні. Однак веґетация лишилась в порівнаню з нормальними лїтами о три тижднї по заду. На Буковинї і в частині всхідної Галичини була земля переважно цїлу зиму замерзла і покрита достаточною верствою снїгу, котра по останнїх дощах щезла скоро. Стан озимої пшеницї можна назвати — о скілько тепер дасть ся оцїнити — взагалї вдоволяючим; засїви суть вправдї задля недостачі тепла ще слабі, однак перезимували переважно добре і при догідній погоді можуть незабаром поправити ся. Зате жито перезимувало у всїх краях без вимка лихо, так що в богатьох випадках треба єго переорати і заступити ярим. Миши та гусїльницї наробили — особливо в Чехиї і на Мораві — богато шкоди. Конюшина перезимувала досить добре з виїмком Чехиї, Морави і деяких околиць Тироля. Сїножати видержали зиму взагалї добре, лише миши наробили де-не-де шкоди. В цїлій Галичинї, в альпейских краях і Побережи, панує велика обава недостачі паші. Навіть в найщасливійших околицях по причинї студеної весни випустять худобу на пашу дуже пізно. Спізнена управа рілї під ярі засїви відбуваєсь горячково. Укінчено весняні засїви лише на Побережу, в Дальматиї, в деякій частинї Долїшної Австриї і Каринтиї. В многих околицях треба було переривати роботи задля непогоди. Раннї бараболї засаджено вже переважно в полудневих краях; в полудневих і всхідних почали що-йно садити; в західній Галичинї пошкодили трохи приморозки. Головна пора саджения пізнїйших барабольприпадає всюди на послїдних 10 днїв цьвітня і першу половину мая. Також розпочали що-йно управу цукрових бураків. Овочеві дерева мають майже у всїх краях засновки обильного цьвіту і віщують богатий збір, особливо груші та черешні. Молоді овочеві дерева утерпіли богато від острих морозів, особливо морелї, бросквинї і грушки. Дуже великих шкід наробили в шкілках зайцї, так що значну частину молодих деревець треба було знищити. Гусїльницї наробили шкоди в Горішній Австриї, в судетских краях та у всхідній Галичинї.

— **Цїна збіжа у Львові дня 23 цьвітня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.** — **Пшениця** 8·80 до 9·—; **жито** 6·60 до 6·80; **овес** 9·30 до 9·50; **ячмінь пашний** 7·70 до 8·—; **ячмінь броварний** 8·20 до 8·70; **ріпак** —·— до —·—; **льнянка** —·— до —·—; **горох до вареня** 9·50 до 11·—; **вика** 6·50 до 6·75; **бобик** 7·25 до 7·50; **гречка** —·— до —·—; **кукурудза стара** —·— до —·—; **хміль за 56 кільо** —·— до —·—; **конюшина червона** 60·— до 70·—; **конюшина біла** 30·— до 40·—; **конюшина шведска** 60·— до 70·—; **тимотка** 30·— до 35·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньсоґок, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).